

[Mølgaard.]

ser subsidier, og subsidielinjen er det stærke i dette lovforslag.

Næringslivets andel af vort energiforbrug er ikke stor. Vi nærer stor tvivl om behovet for særskilt at animere til energibesparelser ved særforanstaltninger over for det næringsliv, som dette forslag handler om. Vi nærer derimod ingen tvivl om, at skal der sådanne foranstaltninger til, må modellen være helt anderledes end denne tilskudsmodel, der rutter med statens penge uden vished for, at det er en optimal energibesparelsesindsats man opnår, men med vished for, at man hjælper de virksomheder, der har en sådan økonomi og navnlig en sådan likviditet eller sådan en adgang til likviditet ved lånemuligheder i pengeinstitutterne, at de kan klare den øvrige finansiering af disse energibesparende foranstaltninger.

Vi har set noget tilsvarende inden for bygge- og boligområdet, hvor det var dem, der ikke havde råd til noget, der fortsat måtte sidde uisoleret, men i overført betydning isoleret i deres boliger, hvor det trak igennem og rev i vinduer, døre osv. De kunne ikke betale de energibesparende foranstaltninger, selv om de kunne få 25 pct. i tilskud, for hvordan skulle de klare at skaffe finansieringen af de øvrige 75 pct? Denne skæve model, der sikrede, at de, der kunne klare udbetalingen, også fik et tilskud oven i handelen, synes vi ikke der er grund til at overføre til industriens, til næringslivets område. Ud fra den sociale betragtning er vi ærlig talt negativt indstillet over for forslaget, selv om formålsparagraffen lyder pænt.

Wilhelm (VS):

VS har ikke ændret holdning til dette forslag, siden det sidst var til første behandling den 16. december i fjor, og jeg skal derfor henviser til den tale, der blev holdt ved den lejlighed, og kun gentage nogle få hovedpunkter.

Vi finder, at ministeren – det har han overtaget fra sin forgænger – kommer med en fuldstændig rigtig bemærkning, men vi finder også, at den mere er en generel karakteristik af det økonomiske system, vi lever under, end den drejer sig om disse foranstaltninger. Bemærkningen lyder:

»Det privatøkonomiske krav til foranstaltningernes indtjeningssevne vil i mange tilfælde ikke være sammenfaldende med det samfundsmæssigt ønskelige.«

Det synes vi er en udmærket karakteristik af det kapitalistiske system, det har en bred, almen gyldighed, men er måske ikke lige i øjet, når det drejer sig om de ting, vi her behandler.

Det er jo sådan, at bemærkningerne til lovforslaget er ualmindelig klare i deres selvmodsigelse. På den ene side så siger man, at netop disse foranstaltningers rentabilitet ofte er lavere end andre umiddelbart påtrængende investeringers. På den anden side siger man 10 linjer længere henne, at netop fremstillingsvirksomhedernes processer formentlig vil kunne resultere i større besparelser i energiforbruget pr. investeret krone end foranstaltninger i andre sektorer. Så er det, vi i VS har sat os hen og sagt: nå ja, men hvad er det, regeringen selv har oplyst i sin energiplan og i alle de andre redegørelser, der er kommet om sådanne besparelsesinvesteringers rentabilitet? Dér finder vi, at gennemsnittet er en rentabilitet på 11 pct., men vel at mærke indeksreguleret, fordi det er målt på oliebesparelsen, og oliepriserne stiger, og de stiger formentlig, venter vel alle, hurtigere end inflationen i almindelighed, så en indeksregulering, der er hurtigere end den generelle inflation, 11 pct. indeksreguleret, det er en pæn forrentning, det er endda en meget pæn forrentning af en investering. Her står, at dette afsnit af energibesparelsesinvesteringerne må forventes at kunne resultere i større besparelse pr. investeret krone, end hvis vi tager hele sektoren bredt, sådan som grundlaget er for disse tal.

Det er på den baggrund, vi må sige, at hvis der er noget, der skulle være rentable investeringer, og som ikke skulle behøve supplerende motivation, så er det lige netop på dette område, hvis man i øvrigt kan tro på de oplysninger, regeringen selv har lagt frem i forbindelse med sin energiplan og de spørgsmål, der er stillet til den. Derfor kan vi kun betragte dette som en ren og skær erhvervsstøtte. Vores holdning til forslaget bliver ikke blidere af, at den vigtigste ændring, der er sket siden december, er, at beløbsrammen er dobet op.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

I modsætning til, hvad der gjaldt det forrige lovforslag, kan jeg denne gang fordele min tak på mange ordførere. Jeg er glad for, at lovforslaget har fået denne brede tilslutning.

Jeg er også glad for, at de ordførere, der har udtalt sig om tidspunktet for lovforslagets fær-